

ikke kan skride ned for Døren og spærre Udgangen. Men det er jo en Kendsgerning, som den ærede Ordfører ogsaa fremhævede i Gaar, at der alligevel sker Ulykker i stort Omfang. Der er tidt talt om at faa forandrede Bestemmelser paa Brandpolitivæsenets Omraade, hidtil er det ikke sket, men man skulde synes, at det laa nær at søge saadanne Forandringer indført der. — I § 10 foreslaas det blandt andet, at der i Stalde skal være mindst 2 Døre, som er til at aabne udad. Det kan godt være, at der heri var en Betryggelse, men jeg tror, som sagt, at det ikke er Stedet til at indføre en saadan Bestemmelse, skønt jeg ikke bestemt skal benægte det. — Hvad sidste Stykke af § 10 angaar, tror jeg nok, at de ærede Forslagsstillere har set en Del forkert paa Forholdene, i alt Fald vidner Bestemmelsen om, at de ikke er Landmænd. Saa meget tror jeg nemlig nok, jeg tør sige, at ingen Landmænd bygger en Kostald eller en Hestestald uden Vinduer i og uden tilstrækkeligt Lys. Tilstrækkeligt Lys er jo et noget abstrakt Udtryk, som man ikke saa let kan vurdere, men Vinduer er jeg vis paa, at der er i alle Stalde paa Landet.

Jeg kommer saa til Slagtningen. Ogsaa jeg vilde ønske, vi kunde naa dertil, at Dyrene blev bedøvet inden Blodudtømmningen. Den højtærede Minister mente, at dette var at stille for store Fordringer, og det kan godt være. Jeg vil dog nævne, at i min Egn er der en Mand, der gaar omkring i Sognet og dets nærmeste Omegn og slagter, enten det nu er Julegrisen, som den højtærede Minister sagde, eller et Faar, eller hvad andet der skal slagtes. Man ved, at denne Mand, som er øvet i at slagte, kan gøre det bedre og hurtigere end andre og derved spare Folk for en Del Arbejde. Der kan ellers tidt gaa en 2—3 $\frac{1}{2}$ Dage med Slagtning, men denne Mand kan gøre det meste paa en halv Dag. Og at en saadan Mand nu var beordret til at have et Apparat til at bedøve Dyrene med, synes jeg ikke kunde være uoverkommeligt eller for meget forlangt. Det er en Udvej, som man efter min Mening nok kunde benytte. Jeg for mit Vedkommende vilde meget ønske, at det blev almindeligt at bedøve Dyrene inden Slagtningen. Det kan hælde, at Dyrene kommer til at lide længe, inden de dør. — Hvorvidt vi skal være saa ømfindtlige, at vi ikke maa lade Børnene se paa Slagtningen, er en Ting for sig. Jeg synes ikke om at have dem til Stede, men hver sin Lyst; der kan være dem, der gerne

vil lade Børnene se paa Slagtningen og glæde sig over Julegrisen. Men i Almindelighed tror jeg ikke, vi skulde lade Børnene være med. Slagtning foregaar jo heller ikke nu saa ofte i Hjemmene som i gamle Dage. Nu er det jo saa nemt at faa Kød hos Slagteren, Slagtedyret er i god Pris, og de fleste bliver solgt; der bliver ikke slagtet nær saa mange Dyr i Hjemmene som i gamle Dage.

Det foreslaas dernæst, at det ene Dyr ikke maa se paa, at det andet slagtes. Jeg saa en Dag ude paa Københavns Slagtehus, hvorledes Slagtningen gik for sig paa de forskellige Trin, og jeg blev egentlig noget forundret derover. Det begynder med, at en Mand slaar et Reb om Benene paa et Dyr og snærer dem sammen, en anden Mand slaar et andet for Panden, en tredje stikker et, en fjerde hænger et op; Dyret hænger saa og spjætter o. s. v. Det hele gjorde egentlig et meget ubehageligt Indtryk paa mig. Dersom vi tør tro, at Dyrene har en Forstaaelse af, hvad der forestaar dem, saa synes jeg ogsaa, vi burde forskaane dem for at se paa, hvorledes deres Medskabninger behandles. Paa hvilken Maade det kan ske, ved jeg ikke. Kan det ikke ske her i København, hvor der er saa god Kontrol, har jeg ikke meget Haab om, at en Bestemmelse i den Retning kan gennemføres. Jeg vil dog spørge, om man ikke kunde blinde dem, hænge en Sæk eller andet paa Hovedet af dem, inden man fører dem ind paa Slagtstedet? Om det er tilstrækkeligt, ved jeg ikke, men jeg vil gerne bringe det frem til Overvejelse i Udvalget, da jeg finder, at det nok er værd at faa noget saadant gennemført.

At Fjerkræ skal slagtes ved Afhugning af Hovedet, synes jeg er en Selvfølge. Det gør man vistnok ogsaa i Almindelighed med de Smaadyr, som oftest slagtes paa Landet, Høns og Kyllinger o. s. v. Men hvad de større Dyr angaar, Gæs, Ænder, Kalkuner o. s. v., ser vi jo, at de ligger fremme i Butiksvinduerne med Hovedet paa. Og som den ærede Ordfører i Gaar fremstillede Slagtemaaden, er den dog halvbarbarisk. At tænke sig, at det skal vedvare! Kunde man dog ikke faa Lovbestemmelser om Anvendelsen af andre Redskaber! Kunde man ikke faa en Knusningsmaskine, der kunde knuse Hovedet? Jeg ved ikke, paa hvilken Maade det skulde gøres, men jeg synes, der skulde gøres Forsøg i den Retning. Jeg har forstaaet, at det er et Krav, Brugerne stiller, at de vil have Dyrene med Hovederne ved,